

Súd: Mestský súd Bratislava IV
Spisová značka: 51C/7/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6124365202
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Nižňanská
ECLI: ECLI:SK:MSBA4:2025:6124365202.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mestský súd Bratislava IV v Bratislave v konaní pred sudkyňou JUDr. Oľgou Nižňanskou, v právnej veci žalobcu : Náhradné vozidlo, s.r.o., Tolstého 20, Žilina, IČO : 36 864 455, zastúpený : ADVOKÁTI Müller & Dikoš, s.r.o., Tolstého 20, Žilina, proti žalovanému : KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s., Vienna Insurance Group, Štefanovičova 4, Bratislava, IČO : 00 585 441, o 511,65 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 474,60 € s 9,5% úrokom z omeškania ročne od 29.1.2024 až do zaplataenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.
- Súd konanie o zaplataenie 37,05 € s 9,5% úrokom z omeškania ročne od 29.1.2024 až do zaplataenia, zastavuje.
- Žalobcovi sa priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa podanou žalobou na upomínací súd domáhal vydania platobného rozkazu, ktorým by súd zaviazal žalovaného na zaplataenie 511,65 € s 9,5% úrokom z omeškania ročne od 29.1.2024 až do zaplataenia, ako aj náhrady trov konania. Žalobu zdôvodnil tým, že dňa 02.12.2023 došlo v Bardejove k dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle, ktorého držiteľom v čase dopravnej nehody bol A. B., nar. X.X.XXXX, bytom C. XXXX/X, XXX XX D.. K vzniku škody došlo prevádzkou motorového vozidla povinne zmluvne poisteného u žalovaného.

2. Poškodený nechal poškodené motorové vozidlo za účelom vykonania jeho opravy odviezť do autoservisu, na čo bezprostredne nadväzovalo uzavretie Zmluvy o nájme dopravného prostriedku č. 1619/2023 zo dňa 05.12.2023, na základe ktorej prenajal žalobca poškodenému náhradné motorové vozidlo. Nájom náhradného vozidla trval od 5.12.2023 do 19.12.2023 po dobu zotrvania poškodeného vozidla v autoservise, až do ukončenia opravy poškodeného vozidla, po ktorú nemohol poškodený s motorovým vozidlom nijakým spôsobom disponovať. Po dobu trvania nájmu nemal poškodený k dispozícii iné motorové vozidlo a nájom náhradného motorového vozidla bol pre neho nevyhnutný.

3. Po ukončení doby trvania nájmu náhradného vozidla vystavil žalobca poškodenému faktúru č. 17072023 splatnú dňa 03.01.2024 na sumu 1200 EUR s DPH za 15 dní, t.j. dobu užívania náhradného vozidla. Vo fakturovanej sume bol zahrnutý aj jednorazový poplatok za pristavenie a prevzatie náhradného vozidla. Fakturovaná suma predstavovala náklady na nájom náhradného vozidla, za ktorých náhradu nesie zodpovednosť poistenec žalovaného.

4. Poškodený odplatne postúpil svoju budúcu pohľadávku voči žalovanému titulom jeho nároku na náhradu účelne vynaložených nákladov na nájom náhradného vozidla na žalobcu. Žalobca vyzval žalovaného na náhradu nákladov účelne vynaložených na nájom náhradného vozidla na základe postúpenia pohľadávky.

5. Žalovaný dňa 15.01.2024 poskytol žalobcovi poistné plnenie vo výške 688,35 EUR. Žalovaný postupoval v rozpore so svojimi zákonnými povinnosťami a poistné plnenie krátil nedôvodné a na základe svojvoľných výpočtov. Žalobca je aktívne vecne legitimovaný na podanie na vydanie platobného rozkazu na zaplatenie dlžnej sumy predstavujúcej rozdiel medzi nákladmi na nájom náhradného vozidla vyplývajúcimi z vyššie uvedenej faktúry a poskytnutým poistným plnením zo strany žalovaného.

6. Žalovaný skončil šetrenie poistnej udalosti dňa 11.01.2024 podľa oznámenia o poskytnutí poistného plnenia. Dojednané nájomné, vrátane poplatku za pristavenie a prevzatie náhradného vozidla, ako dôvodí i súdna prax, predstavujú skutočnú škodu, právo na náhradu ktorej bolo platne postúpené na žalobcu (napr. rozsudok Krajského súdu Žilina zo dňa 22.11.2017, sp. zn. 13Cob/110/2017, rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 24.09.2019, sp. zn. 11Co/187/2019). Náklady na nájom náhradného vozidla boli poškodeným nutne a účelne vynaložené, keďže boli vynaložené v súvislosti s tým, že poškodený fakticky nemohol užívať vlastné motorové vozidlo počas toho, ako sa nachádzalo v autoservise. Poškodený si prenajal porovnateľné vozidlo s poškodeným motorovým vozidlom nemajúc v zmysle súdnej praxe povinnosť vyhľadávať najvýhodnejšiu ponuku (napr. rozsudok Okresného súdu Bratislava I zo dňa 06.06.2017, sp. zn. 27Cb/39/2012, rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 05.05.2015, sp. zn. 2Cob/134/2014, rozhodnutie Krajského súdu v Žiline zo dňa 12.12.2018, sp. zn. 13Cob/116/2018).

11. Pre prípad vzniku pochybnosti ohľadom nároku žalobcu na zaplatenie úrokov z omeškania žalobca poukazuje na právny názor a závery Ústavného súdu Slovenskej republiky vyslovené v Náleze Ústavného súdu SR zo dňa 14.10.2021, sp. zn. III. ÚS 309/2020-33, ktorým bol zrušený Rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 22.11.2018, sp. zn. 3 Cdo 145/2017. Ústavný súd SR sa v odôvodnení predmetného nálezu zaoberal otázkou povinnosti poisťovne zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu, konkrétne podľa § 11 ods. 8 zákona o PZP. Právny názor dovolacieho súdu o tom, že povinnosť zaplatiť úroky z omeškania vzniká až doručením právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody a že žalovaný by sa do omeškania mohol dostať až v prípade nesplnenia si povinnosti uloženej mu právoplatným rozhodnutím zaplatiť žalobcovi súdom priznanú náhradu škody, vyhodnotil Ústavný súd SR ako neakceptovateľný. Tým zároveň zaujal zjednocujúce stanovisko vo vzťahu k výkladu ustanovení § 11 ods. 6, 7 a 8 zákona o PZP v spojení s legislatívou Európskej únie. Rovnakým spôsobom rozhodol Ústavný súd SR nálezmi vo veciach sp. zn. III. ÚS 214/2020 a III. ÚS 215/2020.

12. Žalovaný podal proti doručenému Platobnému rozkazu, ktorý vydal upomínací súd, v zákonnej lehote odpor. Namietol a) neprimerané náklady na náhradné vozidlo, cenu prenájmu, vo výške 474,60 €, b) zníženie o opotrebenie. (rozdiel technických hodnôt pred najazdením a po najazdení) 29,74 €, c) zníženie 0,01€ za km, vo výške 7,31 €.

13. Žalovaný dňa 13.11.2024 uskutočnil úhradu časti žalovanej pohľadávky vo výške 37,05 € (Zníženie o opotr. 29,74 € + zníženie 0,01 €za km 7,31 €) +úrok z omeškania 9,5% ročne zo sumy 37,05 € od 29.01.2024 do 15.11.2024 vo výške 2,79 €, t.j. spolu úhrada vo výške 39,84 €.

14. Žalovaný neuznáva neprimerané náklady na náhradné vozidlo. Poukazuje na skutočnosť, že opravca PGT, s.r.o. , u ktorého si poškodený dal opraviť motorové vozidlo taktiež poskytuje požičiavanie a prenájom motorových vozidiel. Žalobca ako spoločnosť prenajímajúca motorové vozidlá na svojej stránke nemá nijaký cenník, na základe ktorého by bolo zrejmé za akú cenu motorové vozidlá prenajíma. S prihliadnutím na uvedené nie je zrejmé ani to, akým spôsobom bola určená cena nájmu v Zmluve o nájme č. 1619/2023 zo dňa 05.12.2023. Samotná zmluva o nájme sa taktiež neodvoláva na nijaký cenník a cenník netvorí ani prílohu uvedenej nájmovej zmluvy.

15. Žalobca do dnešného dňa ku svojmu podanému návrhu na vydanie platobného rozkazu nepredložil ani svoj cenník ani cenník inej autopožičovne v danom regióne a s ohľadom na typ poškodeného motorového vozidla, ktorá by prenajímala podobné motorové vozidlo za cenu 78,00 € na deň, t.j. cenu,

aká bola dojednaná v nájomnej zmluve zo dňa 05.12.2023. Žalovaný ma za to, že žalobca neuniesol dôkazné bremeno, ktoré zaťažuje jeho, nie žalovaného.

16. V zmysle vyššie citovaného Najvyššieho súdu SR z 28. júna 2016, sp. zn. 3 MCdo 3/2015 jednoznačne platí: „Rozsah náhrady, ku ktorej je zodpovedná osoba povinná, je obmedzený hľadiskom účelnosti. Preto pri určení skutočnej škody, je treba ju stanoviť vzhľadom na obvyklé ceny prenájmu obdobných vozidiel v danom mieste a čase.

17. Z ustanovenia § 4 ods. 2 písm. b) v spojení s § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. vyplýva povinnosť poškodeného preukázať ním uplatnený nárok na náhradu škody. Vychádzajúc z uvedeného, je povinnosťou žalobcu preukázať, či ním požadovaná suma predstavuje nutne a účelne vynaložené náklady zo strany poškodeného. Žalobca faktúrou č. 17072023 vyúčtoval dennú sadzbu za nájom náhradného vozidla vo výške 78,00 €. Predmetná faktúra však uplatnený nárok nepreukazuje a nie je možné ju bez ďalšieho považovať za vyčíslenie skutočnej škody, ktorá má byť krytá povinným zmluvným poistením. Tu je potrebné si uvedomiť, že faktúra predstavuje daňový doklad, čo znamená, že sumu uvedenú žalobcom na faktúre nie je možné stotožňovať so škodou, na ktorej náhradu má nárok voči žalovanému ako poisťovateľovi poškodený, resp. v posudzovanom prípade žalobca (pozri napr.: rozsudok Okresného súdu Bratislava I, sp. zn.31Cb/27/2021 a pod.). Skutočnou škodou sú len náklady na nájom náhradného vozidla, ktoré prevyšujú náklady na prevádzku vlastného vozidla.

18. Žalovaný poukazuje na skutočnosť, že poistná udalosť sa stala podľa Správy o dopravnej nehode v Bardejove 6, kde má poškodený aj vinník dopravnej nehody trvalý pobyt. Poškodené motorové vozidlo bolo opravované u opravcu so sídlom v Prešove, pričom sám opravca má v Obchodnom registri zapísaný ako predmet činnosti požičiavanie a prenájom motorových vozidiel. Na základe vyššie uvedeného sa žalovanému javí nepravdepodobné, že sa poškodený rozhodol napriek vzdialenosti nad 250 km (Žilina - Bardejov) resp. 217 km (Žilina -Prešov) zapožičať si náhradné vozidlo od žalobcu zo Žiliny. V tejto súvislosti sa javí konanie žalobcu ako podnikanie tzv. „lovca dopravných nehôd a „ podnikateľa s poistnými udalosťami“, na ktoré poukázal aj Ústavný súd Českej republiky v náleze zo dňa 14.02.2018, sp. zn. IV. ÚS 2043/17.

19. Žalovaný považuje za nevyhnutné uviesť, že systém povinného zmluvného poistenia má slúžiť na spravodlivé odškodnenie (materiálne aj nemateriálne) osôb poškodených pri dopravných nehodách, aby boli v zákonom rozsahu uspokojené ich nároky prostredníctvom poisťovateľov škodcov (vinníkov dopravných nehôd). Naopak systém povinného zmluvného poistenia nemá byť akousi „dojnou kravou“ s cieľom, aby sa na ňom určité podnikateľské subjekty obohacovali na úkor poisťovní, ale aj samotných poškodených. V tejto súvislosti odkazuje aj na nález Ústavného súdu Českej republiky zo dňa 14.02.2018, sp. zn. IV. ÚS 2043/17, v ktorom ústavný súd dospel k záveru: „dosahovanie zisku je zmyslom podnikania, ktoré si zaslúži rešpekt a ochranu - nesmie sa však diať parazitujúcim a právo zneužívajúcim spôsobom. Systém povinného ručenia slúži k ochrane poškodených pri dopravných nehodách a jeho prostredníctvom majú byť likvidované náklady vynaložené na odstránenie vzniknutej ujmy. Tento systém primárne chráni poškodených, ako aj vinníkov nehôd, ktorí následne nemusia nahrádzať škodu celkom z vlastných finančných prostriedkov. Nie je možné však pripustiť, aby boli účelovým navyšovaním nákladov na odstraňovanie škôd čerpané finančné prostriedky, ktoré by pri poctivom konaní čerpané neboli, čo by nakoniec mohlo ísť na ťarchu všetkých poisťníkov (nielen podnikateľov v oblasti poisťovníctva), keďže by to povinné ručenie predražilo.“

20. Citovaný záver je podľa názoru žalovaného je aplikovateľný aj na predmetný spor, keďže konanie žalobcu možno hodnotiť minimálne ako snahu zneužiť systém povinného zmluvného poistenia s cieľom neoprávnene sa obohatiť na úkor žalovanej, ak už nie priamo ako snahu parazitovať na systéme povinného zmluvného poistenia. Takéto konanie žalobcu ako lovca dopravných nehôd (obchodníka s pohľadávkami voči poisťovniam) nie je možné hodnotiť ako výkon podnikateľskej činnosti, ktorý by bol v súlade so zásadou poctivého obchodného styku. Takýto výkon činnosti zo strany žalobcu nepožíva právnu ochranu s odkazom na znenie ustanovenia § 265 Obchodného zákonníka.

21. Žalobca nepreukázal ani vlastnícke či iné obdobné právo k náhradnému vozidlu Jeep Compass evč. B., na základe ktorého ho zapožičal poškodenému.

22. Žalovaný navrhuje, aby súd požiadal žalobcu o predloženie cenníka, podľa ktorého bola uzavretá nájomná zmluva č. 1619/2023 zo dňa 05.12.2023 s dojednaným denným nájomným vo výške 78,00 € v súlade s ustanovením platného § 149 Civilného sporového poriadku, ďalej o predloženie listinných dôkazov preukazujúcich vlastnícke/ iné obdobné právo (prenájom) k náhradnému vozidlu Jeep Compass evč. B.. Taktiež navrhuje vypočutie svedka- vlastníka poškodeného motorového vozidla - B. A. nar. XX.XX.XXXX ; trvalé bytom C. E. XXXX/X, XXXXX D.. V súlade s ustanovením § 197 ods. 2 Civilného sporového poriadku žalovaný žiada súd o predvolanie svedka, za účelom zistenia presných okolností, za ktorých si poškodený požičal náhradné vozidlo, najmä: a) prečo si požičal náhradné vozidlo od firmy vzdialenej 250 km od miesta dopravnej nehody, keď opravca, u ktorého si dal opraviť poškodené MV má ako predmet činnosti zapísané požičiavanie a prenájom motorových vozidiel, b) prečo poškodený nevyužil zapožičanie náhradného vozidla spoločnosťami ponúkajúcimi služby v jeho okolí (Prešov, Bardejov), ale využil požičanie náhradného vozidla od spoločnosti vzdialenej 250 km, ktorá si účtuje za pristavenie a prevzatie vozidla sumu 30 €.

23. Žalovaný nie je v omeškaní s poskytnutím poistného plnenia. Žalobca uplatňuje od žalovanej 9,5% ročný úrok z omeškania od 29.01.2024 do zaplatenia. Dňa 12.01.2024 žalovaný ukončil prešetrovanie potrebné na zistenie existencie a rozsahu jej povinnosti poskytnúť poistné plnenie zodpovedajúce nákladom na náhradné vozidlo, pričom poskytol na účet žalobcu poistné plnenie vo výške 688,35 €.

24. Žalovaný si v zákonnej lehote riadne splnil povinnosti podľa § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z. z., a preto sa nemohol dostať do omeškania.

25. Žalobca považoval odpor žalovaného za nedôvodný a neopodstatnený. Obrana žalovaného uplatnená v odpore nemá oporu v skutkovom, ani právnom stave, a je produkovaná len v úmysle vyhnúť sa a oddialiť plnenie splatnej pohľadávky. Žalovaný opakovane uplatňuje rovnaké prostriedky procesnej obrany vo viacerých súdnych sporoch vedených na rovnakom alebo obdobnom skutkovom základe. Predmetné prostriedky procesnej obrany však možno považovať za neúčinné alebo nedôvodné, čo vedie k záveru o danosti a preukázanosti žalobcom uplatneného nároku, o čom svedčia súdne rozhodnutia okresných i krajských súdov v stovkách skutkovo rovnakých alebo obdobných sporov iniciovaných proti žalovanému a ďalším poisťovňam.

26. K výške denného nájomného za náhradné vozidlo žalovaný uvádza, že stanovil dennú sadzbu za prenájom náhradného vozidla vo výške 46,32 EUR za deň, pričom uviedol, že vychádzal z prieskumu trhu v danom regióne a s ohľadom na typ poškodeného vozidla. Na podloženie svojich tvrdení predložil spolu s odporom cenníky autopožičovní , ktoré majú preukazovať denný nájom pre daný typ vozidla. Žalovaný v odpore uvádza, že žalobca neunesol dôkazné bremeno, nakoľko nedoložil cenníky. Žalobca v súvislosti s uvedeným poukazuje na žalovaným predložený cenník autopožičovne Auto Fafo, ktorý nezohľadňuje cenu v danom mieste a čase, nakoľko ide o autopožičovňu so sídlom vo Zvolene, preto daný cenník považuje žalobca za bezpredmetný. Ak sa žalovaný odvoláva na obvyklé ceny prenájmu obdobných motorových vozidiel v danom mieste a čase, tento podľa nášho názoru účelovo skúmal vzorku trhu s čo najnižšou výškou denného nájomného, ktorá by svedčila jeho tvrdeniam. Žalobca je toho názoru, že prieskum trhu prostredníctvom internetu nemožno považovať v celom rozsahu za relevantné východisko pri určovaní účelnej ceny za prenájom náhradného vozidla, nakoľko z cenníkov autopožičovní nie je zrejmé, čo všetko je zahrnuté v uvádzanej cene a či je uvádzaná cena finálna. Pokiaľ teda žalovaný sám stanovil ako primeranú výšku denného nájomného práve sumu 46,32 EUR, takýto postup považujeme za svojvoľný a neopodstatnený. Žalobca poukazuje na to, že výška denného nájmu sa odvíja okrem iného aj od výbavy, konkrétneho modelu a značky motorového vozidla, s prihliadnutím na typ a kategóriu poškodeného motorového vozidla. Vzhľadom k tomu bola výška denného nájomného vozidla Jeep Compass v danom prípade stanovená na sumu 110,- EUR aj s prihliadnutím na typ a kategóriu poškodeného motorového vozidla Peugeot 3008.

27. Žalobcom účtovaná výška denného nájomného v sume 78,- EUR je cenou primeranou, obvyklou a teda uplatnený nárok žalobcu nijako neprekračuje výšku obvyklej ceny prenájmu obdobných vozidiel v danom mieste a čase za porovnateľné osobné motorové vozidlo, čo preukazujú cenníky autopožičovní predložené žalobcom.

28. Žalobca nie je klasickou autopožičovňou, fakturuje si skutočnú dobu prenájmu, a to tak, že cena za každý deň je rovnaká ako za prvý deň nájmu, pretože poškodený ani požičovňa nevedia vopred stanoviť

dĺžku trvania opravy. Źalovaný teda pri likvidácii berie do úvahy najmä dĺžku nájmu, čo pri tejto spätnej kalkulácii je možné, avšak v čase uzavretia nájmovej zmluvy žalobca s poškodeným sú v pozícii, kedy dobu prenájmu nevedia určiť presným časovým ohraničením a doba nájmu sa tak odvíja od vykonania opravy poškodeného vozidla a vydania krycieho listu poisťovateľom resp. poskytnutia poisťného plnenia za opravu.

29. Z judikatúry vyplýva, že poškodený nemá nijakú právnu povinnosť, na základe ktorej by mal po dopravnej nehode hľadať najlacnejšiu požičovňu alebo podrobne skúmať a porovnávať iné poisťné podmienky, ktorými sa riadi požičovanie automobilov u jednotlivých poisťovní. Skutočnou škodou je nájmné za prenajaté porovnateľné motorové vozidlo, nie aritmetický priemer, resp. individuálne výpočty poisťovní o možnej (predpokladanej) výške nájmného v náhodne vybranom okruhu požičovní prostredníctvom internetu (rozsudok Okresného súdu Bratislava I zo dňa 06.06.2017, sp. zn. 27Cb/39/2012, Rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 05.05.2015, sp. zn. 2Cob/134/2014).

30. Źalovaný na viacerých miestach podaného odporu poukazuje na nález Ústavného súdu Českej republiky smerujúc svoje úvahy k účelovému navyšovaniu nákladov. Rozhodnutie Ústavného súdu Českej republiky sa však zaoberá absolútne odlišným skutkovým stavom a nemožno ho vzťahovať na podnikanie žalobcu, ktoré má podľa názoru žalovaného zrejme predstavovať parazitovanie na systéme povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu.

31. Predmetom sporu je nárok na náhradu škody titulom nákladov na prenájom náhradného vozidla, ktoré poškodenému prenajal žalobca, tzn. poškodenému poskytol reálnu službu, s ktorej poskytnutím sú na strane žalobcu spojené nemalé finančné náklady, pričom nárok na náhradu týchto nákladov, ktorý bol platne na žalobcu postúpený, súdy Slovenskej republiky v rámci svojej rozhodovacej praxe priznávajú a dobu trvania nájmu posudzujú z hľadiska nutnosti a účelnosti.

32. V prípade, na ktorý poukazuje žalovaný, išlo o konanie spoločnosti v súčinnosti s autoservisom, ktorého výsledkom bola fiktívna pohľadávka, kedy došlo k umelému navyšovaniu reálnych nákladov na vykonanie opravy a následné vymáhanie tejto vytvorenej pohľadávky od poisťovne, a to bez sledovania uspokojenia nároku poškodeného na náhradu škody, ale s cieľom nadobudnutia vlastného majetkového prospechu. K uvedenému v prípade konania žalobcu za žiadnych okolností nedochádza. Źalobca tak považuje za neadekvátne a urážlivé poukazovanie na účelové navyšovanie nákladov, ktoré je zjavne žalovaným vzťahované na podnikanie žalobcu.

33. Źalobca uvádza, že nie je v jeho záujme, a podľa jeho názoru, ani v záujme autoservisu, aby opravované vozidlo zotrvalo v autoservise po nejakú konkrétnu dobu alebo dlhšie ako je nevyhnutné. Źalobca v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti prenajíma motorové vozidlá, tzn. akonáhle sa ukončí nájom vozidla, toto prenajme ďalšiemu záujemcovi. Autoservis je povinný dodržiavať lehoty pre vykonanie opráv a v jeho imanentnom záujme je opraviť čo najviac vozidiel, tzn. že pre autoservis je ekonomicky najvýhodnejšie vykonať opravu čo najrýchlejšie a vozidlo odovzdať, aby mohol do autoservisu prijať ďalšie vozidlo za účelom opravy. Poškodený má taktiež záujem na čo možno najskoršej oprave svojho poškodeného vozidla, za týmto účelom si tiež zvolil autorizovaný servis, ktorý je zmluvným partnerom žalovaného.

34. Predloženie cenníka žalobca považuje za nadbytočné a neúčelné, nakoľko ako vyplýva zo zmluvy o nájme č. 1619/2023 zo dňa 05.12.2023 zmluvné nájmné bolo dohodnuté individuálne, a to s ohľadom na poškodené vozidlo.

35. K uplatnenému úroku z omeškania žalobca poukazuje na judikatúru označenú v jeho návrhu na vydanie platobného rozkazu, pričom len dopĺňa, že v nadväznosti na prijaté rozhodnutia Ústavného súdu SR sa aj Najvyšší súd SR odklonil od doterajšej rozhodovacej praxe. Poukazuje napr. na Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Obdo/27/2021 zo dňa 23.02.2022 alebo Uznesenie sp. zn. 1Cdo/225/2021 zo dňa 27.04.2022. Vzhľadom k tomu je žalobca toho názoru, že z dôvodu svojvoľného a nedôvodného krátenia poisťného plnenia zo strany žalovaného mu nesporne vznikol nárok na uplatnený úrok z omeškania v zmysle ust. § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z.z.

36. K námietke vlastníckeho práva žalobca predkladá Veľký technický preukaz k náhradnému vozidlu Jeep Compass, EČV: B., z ktorého vyplýva, že vlastníkom náhradného vozidla nie je žalobca, ale

opravca. Autoservis PGT, s.r.o. ako vlastník a držiteľ bol oprávnený predmetom nájmu disponovať a dať ho do podnájmu žalobcovi. Žalobca v rámci predmetu svojho podnikania ponúka vozidlá do nájmu so súhlasom oprávneného držiteľa, ktorého zákon v práve vozidlo prenajímať ďalej žiadnym spôsobom neobmedzuje. Zo žiadneho zákona nevyplýva, že prenajímateľom môže byť iba vlastník vecí.

37. Žalovaný v duplike uviedol, že jeho obrana je totožná vzhľadom k tomu, že aj žalobca kontinuálne vo viacerých skutkovo i právne totožných veciach používa rovnaké procesné prostriedky. Žalovaný na rozdiel od žalobcu, pri určovaní dennej sadzby nájmu vychádza z už citovaného rozhodnutia Najvyššieho súdu SR z 28. júna 2016, sp. zn. 3 MCdo 3/2015, kde jednoznačne platí: „Rozsah náhrady, ku ktorej je zodpovedná osoba povinná, je obmedzený hľadiskom účelnosti. Preto pri určení skutočnej škody, je treba ju stanoviť vzhľadom na obvyklé ceny prenájmu obdobných vozidiel v danom mieste a čase. Žalovaný preto stanovil dennú sadzbu za zapožičanie náhradného vozidla vo výške 46,32 € za deň, pričom vychádzal z prieskumu trhu v danom regióne a s ohľadom na typ poškodeného motorového vozidla. Likvidátor žalovaného pri likvidácii poistnej udalosti preurčenie dennej sadzby aplikoval na škodu porovnateľné vzorky z trhu, pričom tieto požičovne uvádzajú sumu požičovného bez DPH. Priznaná bola priemerná vzorka na trhu vo výške 46,32 €. Argument žalobcu, že poškodený nemá povinnosť hľadať najlacnejšiu požičovňu tak neobstojí. Postup, ktorým bola stanovená denná sadzba žalovaným je jednoznačný, preskúmateľný, podložený cenníkmi autopožičovní z daného miesta a času, ako aj v súlade s rozhodnutím NS SR sp. zn. 3 MCdo 3/2015.

38. Hoci žalobca postup žalovaného považuje za svojvoľný a neopodstatnený, sám preukazuje súdu výšku denného nájmu rovnakým spôsobom ako žalovaný (t.j. internetovým prieskumom). Žalobca predložil neúplne a nepreskúmateľné cenníky a nepredložil ani vlastný cenník.

39. Z technického preukazu prenajatého motorového vozidla je zrejmé, že žalobcom prenajaté vozidlo patrí opravcovi, ktorý taktiež prenajíma náhradné vozidlá rovnako ako žalobca. Žalovaný má za to, že žalobca (ktorý v zmysle zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení žiada o úhradu skutočnej škody, ktorú je povinný preukázať), je povinný preukázať svoje oprávnenie disponovať s náhradným vozidlom, nakoľko jeho vlastníkom je opravca.

40. Žalovanému nie je zrejmé, prečo v tomto prípade do vzťahu medzi opravcom a poškodeným musela vstúpiť tretia strana (žalobca), ktorá poskytuje rovnakú službu ako opravca, azda s jedným rozdielom, žalobca si účtuje na rozdiel od opravcu poplatok za pristavenie a odovzdanie vozidla vo výške 30,00 € ktorý už žalovaný uhradil. Toto konanie žalobcu je podľa žalovanej v rozpore s dobrými mravmi a len dokresľuje už žalovaným v odpore namietané parazitovanie na PZP, nakoľko vozidlo patriace servisu bolo údajne pristavené do servisu za už spomínaných 30,00 €. Zo žalobcom ku návrhu na vydanie platobného rozkazu predložených podkladov (konkrétne Protokol o prenájme náhradného vozidla č: 1629/2023) je zrejmé že náhradné vozidlo bolo poškodenému odovzdané priamo v servise PGT, kde bolo následne aj vrátené. Žalovanému preto nie je zrejmé, o aké pristavenie vozidla v hodnote 30,00€ sa v rámci areálu servisu jednalo. Žalobca sa týmto konaním bezdôvodne obohatil na úkor žalovanej.

41. Žalobca neunesol dôkazné bremeno v žalovanej veci z nasledovných dôvodov: a) síce spochybňuje internetový prieskum žalovaného vo veci ceny denného nájmu, vzápätí však sám argumentuje rovnakým spôsobom (internetovým prieskumom) navyše podloženým nepreskúmateľnými a neúplnými cenníkmi (v prípade cenníku s vozidlom Škoda Kodiaq 2.0.TDI DSG Style 4x4 dokonca cenníkom vyhotoveným dva roky po období 05.12.2023- 19.12.2023, kedy bol nájom náhradného vozidla skutočne poskytnutý), ktoré nemajú žiadnu dôkaznú hodnotu, b) tvrdenie, že poškodený nemá povinnosť hľadať najlacnejšiu požičovňu je v prejednávanej veci obsoletné, keďže žalovaným bola priznaná priemerná , t.j. obvyklá vzorka na trhu v danom mieste a čase a nie najnižšia ako uvádza žalobca, c) žalobca „opomenul skutočnosť, že sám opravca prenajíma náhradné vozidlá, pričom prenajaté náhradné vozidlo patrí opravcovi. Do konania taktiež nepredložil nájomnú zmluvu, na základe ktorej prenajal náhradné vozidlo poškodenému, d) žalobca žaluje pohľadávku, pri ktorej nevie preukázať nijakým spôsobom ako dospel k jej výške, odmieta predložiť svoj cenník, podľa ktorého určil sumu denného nájmu na 78,00 €, na svojej stránke cenník neuvádza taktiež, pričom nezmyslene argumentuje tým, že „predloženie cenníka je nadbytočné a neúčelne,“ e) žalobca sa vo svojom vyjadrení diferencuje od „bežných“ autopožičovní, ktoré podľa neho určujú dennú sadzbu od počtu dní prenájmu, sám však nevie nijako vysvetliť ani preukázať spôsob akým on určuje výšku nájmu. Žalovanej nie je zrejmé, aký rozdiel je medzi „bežnou“ auto-požičovňou a spoločnosťou Náhradné vozidlo, ktorá má v obchodnom registri

zapísaný rovnaký predmet podnikania ako „bežná“ auto-požičovňa. Žalobca tvrdí, že na rozdiel od „klasickej“ autopožičovne si „fakturuje skutočnú dobu prenájmu“, žalovanému nie je zrejmé ako sa týmto diferencuje od inej požičovne, ktorá si rovnako fakturuje len skutočnú dobu nájmu, t.j. dni za ktoré bolo auto požičané. Azda jediným rozdielom, je skutočnosť, že žalovaný na rozdiel od „bežnej“ autopožičovne nemá na svojej stránke cenník, za aký požičiava náhradné vozidlá ani ho na vyžiadanie nechce poskytnúť, f) žalovaný považuje za dôležité opäť poukázať na skutočnosť, že škoda, ktorá údajne poškodenému vznikla v skutočnosti neexistuje. Sám žalobca na svojej stránke deklaruje že, „Náhradné vozidlo Vám zapožičiame a nájomné si budeme uplatňovať u poisťovne vinníka nehody“, teda ku skutočnej úhrade faktúry č. 17072023 zo strany poškodeného nikdy nedošlo a ani žalobca úhradu faktúry poškodeným nikdy nepreukázal.

42. Žalobca v reakcii na dupliku žalovaného zaslal súdu podanie, ktorým vykonal úkon späťvzatia žaloby o sumu 37,05 € s 9,5% úrokom z omeškania ročne od 29.1.2025 až do zaplatenia, súd teda v tejto časti konanie v súlade s § 144 ods. 2 C.s.p. konanie zastavil.

43. Žalobca uviedol, že námietky a procesnú obranu žalovaného v súvislosti s otázkou primeranosti výšky účtovaného nájomného považuje za nedôvodné a účelové. Poškodený prenájmom náhradného vozidla riešil dôsledky zapríčinené poistnou udalosťou a odstraňoval preňho nepriaznivý stav. Judikatúrou súdov je jednoznačne ustálené, že v takomto prípade poškodený nie je povinný zisťovať si ceny na trhu a hľadať tak najlacnejšiu požičovňu resp. najlacnejšie motorové vozidlo. Z hľadiska posúdenia nutnosti a účelnosti je podstatné iba to, či výška denného nájomného výrazne neprekračuje výšku obvyklej ceny prenájmu obdobných vozidiel v danom mieste a čase za porovnateľné osobné motorové vozidlo. Je neprijateľné, aby poškodený, ktorý bol obmedzený vo svojom práve a bolo jeho právom si zabezpečiť iné vozidlo na nevyhnutnú dobu, ktorá je dobou počas vykonávania opravy a zotrvania jeho vozidla v servise, bol povinný vo svojom voľnom čase hľadať čo najlacnejšiu autopožičovňu a skúmať podmienky požičovne, poistné podmienky, dostupnosť motorových vozidiel, ich značku alebo kategóriu. Žalobca nesúhlasí s argumentáciou a námietkami žalovaného vo vzťahu k neúplnosti a nepreskúmateľnosti žalobcom predložených cenníkov. Všetky žalobcom predložené dôkazy uvádzajú webstránku, na ktorej sú dané cenové ponuky dostupné a všetky zahŕňajú prehľad cien denného nájmu porovnateľných vozidiel v regióne Prešov/Košice. Argumentácia žalovaného je rozporuplná, nakoľko práve ním predložené dôkazy neuvádzajú nijaké informácie o čase či mieste nájmu. Výška denného zmluvného nájomného prenajatého vozidla je u žalobcu v každom prípade dojednaná individuálne s prihliadnutím na typ a kategóriu poškodeného motorového vozidla. Poškodený nemohol mať vedomosť o tom, kedy bude jeho vozidlo opravené, preto ani žalobca v čase začatia nájmu nevedel, koľko bude nájom trvať, nakoľko oprava poškodeného vozidla a vybavenie poistnej udalosti je v každom jednotlivom prípade odlišná. V predmetnom prípade pri uzatváraní zmluvného vzťahu nebolo možné vopred ustáliť dobu trvania zmluvy, ktorá by eventuálne mohla mať vplyv na cenu prenajímaného vozidla. Žalobca nesúhlasí so spôsobom určenia výšky denného nájomného žalovaným v závislosti od konečnej doby trvania nájmu. Nie je možné bez ďalšieho porovnávať iba ceny nájmov, ale na nájom v tomto smere je nutné pozeráť zo širšieho hľadiska, tzn. na všetky podmienky, ktoré autopožičovňa má.

44. Žalovaným predložené internetové cenníky nemožno považovať za objektívny a úplný prieskum trhu, keďže z nich nevyplýva, že by predmetné cenníky odzrkadľovali skutočné náklady, ktoré by poškodený reálne musel vynaložiť. Žalobcom účtované denné nájomné nemožno hodnotiť ako neprímerane vysoké alebo neobvyklé. Nutnosť a účelnosť vynaloženia finančných prostriedkov na nájom za dobu opravy vyplýva práve zo skutočnosti, že tieto by nevznikli, keby poškodený mohol používať svoje vlastné vozidlo. V dôsledku škodovej udalosti bol poškodený vylúčený z možnosti používať svoje vlastné motorové vozidlo a tento stav rovnocenne riešil nájmom náhradného vozidla počas obdobia, keď vozidlo bolo v oprave. Poškodený si v príčinnej súvislosti s poistnou udalosťou zapožičal náhradné motorové vozidlo a žalobca dostatočne vysvetlil a preukázal účelnosť požičania náhradného motorového vozidla za obdobie, za ktoré sa žalobca domáha nároku na náhradu škody. Nepriaznivost' stavu, do ktorého sa poškodený dostal z dôvodu protiprávneho konania klienta žalovaného, nemožno u poškodeného umocňovať jeho neprímeraným zaťažovaním v tom, aby hľadal opravovňu s najväčšou rýchlosťou opravy, alebo cenovo najvýhodnejšiu požičovňu vozidiel. Takýmto prístupom by bol poškodený neprímerane a nedôvodne zaťažovaný, keďže už stav poškodenia jeho vozidla dopravnou nehodou je záťažovým a výrazne obmedzujúcim stavom.

45. Tvrdenie žalovaného v závere podania v tom, že škoda, ktorú si uplatňuje žalobca v konaní nikdy nevznikla, si odporuje s konaním samotného žalovaného, a to s ohľadom na skutočnosť, že vo vzťahu k žalobcovi sám záväzok čiastočne plnil (dokonca i čiastočnou úhradou v priebehu tohto konania). Ak by teda škoda nikdy nevznikla, žalobcovi nie je zrejmé, na základe akého titulu potom žalovaný plnil samotnému žalobcovi.

46. Pokiaľ ide o tvrdenie žalovaného deklarujúce možnosť prenájmu náhradného vozidla prostredníctvom opravcu, toto nebolo zo strany žalovaného nijakým spôsobom preukázané. Žalovaný len vo všeobecnosti uviedol, že autoservis PGT, s.r.o. poskytuje okrem iného prenájom motorových vozidiel, avšak neuviedol, že by v čase prenájmu náhradného vozidla skutočne autoservis disponoval náhradným motorovým vozidlom adekvátnym k poškodenému motorovému vozidlu, ktoré by mohol poškodenému prenajať. Rovnako tak žalovaný nepreukázal, aká by bola suma za prípadne prenajaté vozidlo od autoservisu a či aj tá by nebola neprimeraná. Výber konkrétnej požičovne je na poškodenom, ktorý nemá povinnosť prenajať si vozidlo práve tam, kde to poisťovňa považuje za najvhodnejšie riešenie.

47. Žalovaný opakovane a celkom neopodstatnene žiada súd, aby žalobcovi uložil povinnosť predložiť ním navrhované a označované dôkazy. Považujeme za absolútne neprijateľné, aby skutočnosti, ktoré vo svoj prospech tvrdí žalovaný, mal následne v konaní preukazovať žalobca. Každá strana sporu je povinná sama predložiť súdu dôkazy pre podporu svojich tvrdení a v nijakom prípade nemožno stranu zaťažiť dôkazným bremenom o skutočnostiach, ktorých preukázanie je v prospech druhej sporovej strany. V tejto súvislosti poukazujeme na aktuálny Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 17.07.2025, č. k. III. ÚS322/2025-31, ktorý v právnej veci sťažovateľa - žalobcu - vyslovil porušenie práva žalobcu na súdnu ochranu a spravodlivé súdne konanie. Ústavný súd Slovenskej republiky v predmetnom náleze konštatoval nasledovne: „Poškodený účelnosť trvania nájmu odôvodnil tým, že náhradné vozidlo mal prenajať až dovtedy, pokiaľ mu servis neodovzdal opravené vozidlo. Skutočnosti podstatné pre posúdenie toho, že nájom náhradného vozidla po ukončení opravy - vystavení faktúry, bol neúčelný, mala tvrdiť a preukazovať žalovaná poisťovňa, keďže v prospech nej mali byť skutočnosti o tom, že sťažovateľovi nič nebránilo, aby si už opravené vozidlo prevzal predtým, ako vystavila krycí list. Bolo na žalovanej poisťovni tvrdiť a preukazovať skutočnosti rozhodné pre posúdenie toho, že ďalšie trvanie nájmu náhradného vozidla nebolo účelné. I tieto skutočnosti však neboli pre posúdenie veci sťažovateľa rozhodujúce. Rozhodujúca bola dostatočne preukázaná bežná obchodná prax servisu a žalovanej poisťovne, ktorá spočíva v tom, že servis - zmluvný partner poisťovne, poškodeného o vykonaní opravy informuje a na prevzatie vozidla ho vyzýva až po doručení krycieho listu poisťovne. V takejto situácii je neudržateľná argumentácia krajského súdu o tom, že skutočnosti odôvodňujúce účelnosť trvania nájmu náhradného vozidla mal preukazovať poškodený. Poškodený účelnosť trvania nájmu preukázal potvrdením toho, že vozidlo mu bolo odovzdané až v deň doručenia krycieho listu poisťovne. Treba poukázať na to, že servis (čl. 14) potvrdil, že pod číslom špecifikovanej poisťovnej udalosti poškodené vozidlo prevzal 24. augusta 2021 a po ukončení opravy a doručení krycieho listu žalovanej poisťovne 30. septembra 2021 opravené vozidlo vydal poškodenému. Z uvedeného tak vyplýva, že v dostatočne osvedčenej skutkovej situácii, ktorej podstatou bola bežná obchodná prax servisov a poisťovní, krajský súd sťažovateľa nesprávne zaťažil dôkazným bremenom o skutočnostiach, ktorých preukázanie bolo v prospech žalovanej poisťovne. Práve tento zjavne mylný (arbitráry) právny názor namietaného rozhodnutia krajského súdu viedol k porušeniu ústavných práv sťažovateľa na súdnu ochranu a spravodlivé súdne konanie. V nadväznosti na procesnú obranu žalovaného je zrejmé, že rovnaké nesprávne rozloženie dôkazného bremena sa snaží presadiť i v tomto konaní.

48. Súd vykonal vo veci dokazovanie výsluchom PZ žalobcu, oboznámil sa s obsahom spisového materiálu a vo veci rozhodol v neprítomnosti žalovaného, ktorý sa z pojednávania ospravedlnil, pričom súhlasil s prejednaním veci a vyhlásením rozsudku bez jeho prítomnosti.

Podľa § 1 ods. 1 zákona č.381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o PZP“) tento zákon upravuje povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (ďalej len „poistenie zodpovednosti“) a zriadenie Slovenskej kancelárie poisťovateľov (ďalej len „kancelária“).

Podľa § 4 ods. 1 zákona o PZP poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poisťnej zmluve.

Podľa § 4 ods. 4 zákona o PZP poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému poistné plnenie v rozsahu podľa ods. 2, ak ku škodovej udalosti, pri ktorej táto škoda vznikla a za ktorú poistený zodpovedá, došlo v čase trvania poistenia zodpovednosti, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 6 zákona o PZP poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti

a) skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný,

b) poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poistné plnenie alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať, alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené.

Podľa § 11 ods. 7 zákona o PZP poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia.

Podľa § 11 ods. 8 zákona o PZP ak poisťovateľ nesplní povinnosť podľa ods. 6, je povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania.

Podľa § 15 ods. 1 zákona o PZP náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

Podľa § 797 ods. 1, 2, 3 a 4 Občianskeho zákonníka právo na plnenie má, pokiaľ nie je v tomto zákone alebo v poisťných podmienkach ustanovené inak, ten, na ktorého majetok, život alebo zdravie, alebo na ktorého zodpovednosť za škody sa poistenie vzťahuje (poistený). Právo na plnenie vznikne, ak nastane skutočnosť, s ktorou je spojený vznik povinnosti poistiteľa plniť (poistná udalosť). Plnenie je splatné do pätnástich dní, len čo poistiteľ skončil vyšetrenie potrebné na zistenie rozsahu povinnosti poistiteľa plniť. Vyšetrenie sa musí vykonať bez zbytočného odkladu; ak sa nemôže skončiť do jedného mesiaca po tom, keď sa poistiteľ o poisťnej udalosti dozvedel, je poistiteľ povinný poskytnúť poistenému na požiadanie primeraný preddavok. Ak poistiteľ odmietol plniť čo i len z časti, je povinný uviesť dôvod neplnenia alebo zníženia plnenia; tento dôvod nie je možné dodatočne meniť.

Podľa § 15 ods. 1 zákona o PZP náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

Podľa § 420 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobí porušením právnej povinnosti.

Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

Podľa § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

49. Predmetom sporu v prejednávanej veci bol teda sporná cena nájmu náhradného vozidla zo strany poškodeného, zníženie poistného plnenia o opotrebenie a zníženie o opotrebenie technických hodnôt pred najazdením a po najazdení.

50. Podľa Oznámenia o poistnom plnení zo dňa 12.1.2024 priznal žalovaný žalobcovi sumu 688,35 €. V tejto sume bolo zahrnutých 15 dní zapožičania náhradného vozidla poškodeným. Žalovaný uviedol, že vykonal zníženie o opotrebenie rozdielu technických hodnôt pred najazdením TH1 a po najazdení 731 km TH2, zníženie 0,01 € za 1km. V oznámení neuviedol bližšiu špecifikáciu svojho výpočtu. Žalovaný v súdnom konaní uviedol, že nepriznal 511,65 €, z toho 474,60 € bolo za neprimerané náklady na náhradné vozidlo, ďalej zníženie o opotrebenie v sume 29,74 € a zníženie o 0,01 € za km vo výške 7,31 €.

51. Na nájom náhradného vozidla vynaložil žalobca sumu 1.200 € (1.170 + 30 poplatok za pristavenie vozidla) , a to za dobu 15 dní prenájmu vozidla od 5.12.2023 do 19.12.2023. Rozdiel medzi sumou 1.200 € a priznaným poistným plnením zo strany žalovaného tvorí žalovanú pohľadávku v sume 511,65 € (1.200- 688,35).

52. Žalovaný v priebehu konania uhradil žalobcovi náklady v sume 37,05 €, súd v tejto časti konanie zastavil. Predmetom sporu tak zostala pohľadávka žalobcu v sume 474,60 € s príslušenstvom.

53. Žalovaný poukazoval na neprimeranú výšku denného nájomného na náhradné vozidlo. Dôvodil, že už samotný opravca PGT,s.r.o., mohol prenajať poškodenému náhradné vozidlo, bližšie však nezdôvodnil, či takýto prenájom by bol pre neho cenovo výhodnejší a nijako to ani nepreukázal. Samotný poukaz na takúto skutočnosť bez ďalšieho nemá v tomto smere žiadnu právnu relevanciu. Navyše je na poškodenom , aby si sám vybral požičovňu, ktorá mu prenajme vozidlo rovnaké, alebo primerané jeho poškodenému vozidlu. Poškodenému vozidlu Peugeot 3008 je primeraným vozidlo Jeep Compass, čo sú porovnateľné SUV.

54. Ďalej žalovaný namietol, že žalobca do konania nepredložil svoj vlastný cenník a ani cenník inej autopožičovne v danom regióne, čím by mohol preukázať, že ním určená cena denného nájmu 78 € je nutným a účelne vynaloženým nákladom. Je to však práve žalovaný, ktorého v tomto smere zaťažuje dôkazné bremeno preukázať opak. Žalovaný stanovil cenu za prenájom na sumu 46,32 €, na podporu čoho predložil cenníky na vozidlá autopožičovne Auto fafo, ktoré ale nezohľadňujú cenu v danom mieste alebo regióne, ale vo Zvolene s cenami 42,43, 47 €. Naproti tomu žalobca predložil cenníky s prihliadnutím na typ a kategóriu poškodeného vozidla v regióne Prešov/Košice od autopožičovne MK car, s.r.o., kde cena za prenájom porovnateľných SUV je v sume 70, 75, 79, 84 a 135 €. Požiadavku žalovaného , aby súd vyžiadal od žalobcu cenník, na základe ktorého stanovil cenu nájmu súd vyhodnotil ako neopodstatnenú. Žalobca je podnikateľským subjektom a cenu nájmu stanovil dohodou s poškodeným. K takejto dohode nie je potrebný žiadny cenník a žalobcovi takúto povinnosť neukladá žiadny právny predpis. Rovnako súd nevyhovел ani návrhu žalovaného , aby žalobca predložil do konania dôkazy o jeho vlastníctvom, či inom obdobnom vzťahu k prenajatému vozidlu. Žalobca, ktorého predmetom činnosti je prenájom motorových vozidiel , nemusí byť ich vlastníkom, vzťah medzi ním a vlastníkom motorového vozidla je výlučným vzťahom medzi nimi , pričom tento vzťah nie je predmetom tohto konania a s prejednávanou vecou nijako nesúvisí. Súd nepovažoval za potrebné vypočítať ani poškodeného k okolnostiam prenájmu motorového vozidla, pretože takýto výsluch by smeroval len k potvrdeniu, alebo vyvráteniu indícií , či špekulácií žalovaného o jeho údajnom „podvodnom konaní“, ktoré nemajú reálny obsah. Žalovaný vedie so žalobcom množstvo súdnych sporov, pričom v každom spore používa iné zdôvodnenie krátenia poistných plnení v závislosti od toho, ako sa s nimi postupne vysporiadava judikatúra súdov.

55. Čo sa týka zníženia poistného plnenia, resp. odpočtu za zhodnotenie poškodeného vozidla počas trvania prenájmu náhradného vozidla, kedy údajne nedochádzalo k opotrebovaniu poškodeného vozidla, ani k ďalšiemu zníženiu jeho technickej hodnoty súd uvádza, že ani takýto postup žalovaného nie je oprávnený a ani správny. S poukazom na rozsudok NS SR pod sp.zn. 2Obdo/48/2012 zo dňa 28.3.2013 v ktorom sa uvádza, že v konečnom dôsledku poškodenie vozidla dopravnou nehodou a následne vykonaná oprava pri použití nových náhradných dielov vozidlo nezhodnocuje, pretože každou dopravnou nehodou, ktorou je vozidlo poškodené, sa vo všeobecnosti jeho technická hodnota znižuje. Ako už uviedol aj žalobca, s otázkou odpočítania pevných prevádzkových nákladov pri zapožičaní náhradného vozidla sa vysporiadal KS v Žiline v rozsudku zo dňa 26.1.2023 pod sp.zn. 14Cob/89/2022 pričom uviedol, že tvrdenie žalovaného ohľadom výšky týchto nákladov , či poklesu všeobecnej hodnoty poškodeného motorového vozidla, ku ktorej nemalo dôjsť v dôsledku

jeho nepoužívania, nie je podložené žiadnym dôkazom a vo vzťahu k tomuto odpočtu absentuje zo strany žalovaného aj skutkové a právne zdôvodnenie takéhoto postupu. Tiež zo záverov KS v Žiline vyslovených v rozsudku zo dňa 29.4.2022 pod sp.zn. 10Co/1/2022 vyplýva, že pri určovaní výšky škody nemožno zohľadňovať akékoľvek paušalizované odpočty, ale vždy sa vychádza z konkrétnej skutočnej škody. Nemožno opomenúť, že cena za nájom vozidla zahŕňa v sebe aj opotrebenie prenajatého vozidla a to, čo poškodený potenciálne mal „ušetriť“ (podľa tvrdenia žalovaného) sa premietlo do ceny prenájmu.

56. Žalovaný určil výšku denného nájmu s prihliadnutím na dobu trvania nájmu, keďže pri dlhšej dobe nájmu poskytujú autopožičovne zľavy z dennej výšky nájmu. Tento postup však nie je možné aplikovať na prejednávany prípad, pretože pri uzatváraní Zmluvy o nájme náhradného vozidla sa nedala doba nájmu predpokladať. Táto závisela od dĺžky opravy poškodeného motorového vozidla.

57. Žalobcovi boli zo strany súdu priznané aj zákonné úroky z omeškania. Do úvahy tu teda prichádza aplikácia § 11 ods. 7 zákona o PZP, ktorý hovorí o povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania. Uplynutím 15 dní od šetrenia poistnej udalosti sa žalovaný dostal do omeškania s úhradou žalovanej pohľadávky. Úrok z omeškania tvorí ku dňu omeškania dvojnásobok základnej úrokovej sadzby ECB, čo bolo 9,5%. (§ 3 vl.nar.č.87/1995 Z. z., §517 ods. 2 Obč. zákonníka).

58. K záverom, ku ktorým dospel Ústavný súd ČR o praktikách tzv. crash hunterských firiem tunajší súd nemôže zaujať stanovisko, nakoľko nepozná obsah týchto rozhodnutí .

59. Na základe vykonaného dokazovania a citovaných právnych predpisov bolo rozhodnuté v znení, ako je uvedené vo výrokovej časti tohoto rozsudku. Nárok žalobcu mal súd za oprávnený v celom rozsahu, preto žalobe vyhovel.

60. O trovách konania bolo rozhodnuté podľa § 255 ods. 1 C.s.p. Žalobca bol v konaní úspešný, preto mu súd priznal nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, na tunajší súd, písomne, v potrebnom počte rovnopisov tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a ďalšie pre ostatné sporové strany. V opačnom prípade súd vyhotoví rovnopisy na trovy odvolateľa.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a/ neboli splnené procesné podmienky,

b/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e/ súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f/ súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g/ zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h/ rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na exekúciu podľa osobitného predpisu.